

Gerard Wilke

Obrowo, pow. Tuchola. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 2, 272-273

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OBROWO, pow. Tuchola
Stanowisko 1

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu im.M.Kopernika
w Toruniu

Badania prowadził mgr Gerard Wilke. Finansował PRN
w Tucholi oraz UMK w Toruniu. Pierwszy sezon badań.
Grodzisko wczesnośredniowieczne /VIII-IX w./.

Realizując długofalowy plan badań nad wczesnośredniowiecznym osadnictwem międzyrzecza Gwdy i Wisły, kolejnymi pracami wykopaliskowymi objęto grodzisko w Obrowie. Obiekt położony jest 2 km na północ od Kęsowa i 1,5 km na południowo-wschód od Obrowa, wśród rozległych łąk i bagien. Grodzisko ma kształt nieregularnego owalu, o podstawie 80 x 110 m, z silnie pofałdowanym majdanem /50 x 70 m/. Otoczone jest pierścieniowatym wałem, czytelnym na całym obwodzie poza częścią południowo-wschodnią, gdzie też z dużym prawdopodobieństwem zlokalizować można wejście.

Tegoroczne prace zostały skoncentrowane w północnej części grodziska, gdzie w stosunkowo wyniosłej partii wałów założono cztery wykopy. Tworzyły one ciągły wykop o rozmiarach 3x20 m. Wykop ten dostarczył interesujących danych na temat konstrukcji wału obronnego, czytelnego w dwóch fazach chronologicznych. Pierwszą fazę stanowił gliniano-ziemny wał o 2,5 m wysokości, oblicowany na zewnątrz zwartym brukiem kamiennym. Na jego zgłiszczach wzniesiono nowy wał zbudowany w konstrukcji przekładkowej, która składała się z dwóch stosów przebiegających na całej długości równoległe do siebie. Dla zwiększenia wytrzymałości całej konstrukcji, stosy te ustawione były ukośnie, ku środkowi. Wykop ten pozwolił też na odkrycie, w partiach przywałowych, reliktyw wewnętrznej zabudowy, na które składały się zagłębione w ziemię domostwa wraz z paleniskami. Majdan

grodu był pusty, co poświadczyły założone tam dalsze wykopy. W świetle dotychczasowego materiału zabytkowego, głównie ceramicznego, I fazę osadniczą można datować na wiek VII, zaś II - w ramach chronologicznych VIII-X wieku.

OPOLE-OSTRÓWEK

Zakład Archeologii Śląska

IHKM PAN we Wrocławiu

Badania prowadził dr Bogusław Gediga i zespół. Finansował IHKM PAN. Sezon badań 21. Gród i miasto wczesno-średniowieczne /X-XIIIw./; ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich.

Prace wykopaliskowe były kontynuowane w dwóch wykopach: III i IV. W wykopie III odsłonięto poziomy konstrukcyjne: D z 2-giej połowy XI wieku, E_I z połowy XI wieku i E_{II} z 1-szej połowy XI wieku.

W poziomie D uchwycono odcinek konstrukcji ulicy nr 5 oraz konstrukcje pięciu domów, które w większości jednak tylko częściowo występują w badanym wykopie. Na uwagę zasługuje słupowo-jarzmowa konstrukcja pod dom nr 66. W kolejnym poziomie E_I odkryto konstrukcje ulicy nr 1, na małym odcinku resztki konstrukcji ulicy nr 5 oraz trzy domy, z których jeden był wzniesiony wg konstrukcji słupowo jarzmowej. W poziomie tym ulega pewnym zmianom zabudowa badanego odcinka w stosunku do warstw młodszych. W poziomie konstrukcyjnym E_{II}, jedynie w odcinku ulicy nr 1, wystąpiły luźne belki, a w miejscu przebiegu ulicy nr 5 - kilka dranic. W całej środkowej części wykopu uchwycono calec, a na jego tle zarysy trzech okrągłych jam o średnicy 1,5 - 2 m. Dwie z nich wyeksplorowano /głębokości